[illegible]

הנה שלחתי הגדי הזה ואתה לא מצאתה׃ ויהי
כמשלש חדשים ויגד ליהודה לאמר זנתה תמר כלתך
וגם הנה הרה לזנונים ויאמר יהודה הוציאוה
ותשרף׃ הוא מוצאת והיא שלחה אל חמיה לאמר
לאיש אשר אלה לו אנכי הרה ותאמר הכר נא למי
החתמת והפתילים והמטה האלה׃ ויכר יהודה ויאמר
צדקה ממני כי על כן לא נתתיה לשלה בני ולא יסף
עוד לדעתה׃ ויהי בעת לדתה והנה תאומים בבטנה׃ ויהי
בלדתה ויתן יד ותקח המילדת ותקשר על ידו שני
לאמר זה יצא ראשנה׃ ויהי כמשיב ידו והנה יצא
אחיו ותאמר מה פרצת עליך פרץ ויקרא שמו
פרץ׃ ואחר יצא אחיו אשר על ידו השני ויקרא שמו
זרח׃ ס׳ ויוסף הורד מצרימה ויקנהו ממ
פוטיפר סריס פרעה שר הטבחים איש מצרי מיד
הישמעאלים אשר הורדהו שמה׃ ויהי יהוה את
יוסף ויהי איש מצליח ויהי בבית אדניו המצרי׃ וירא
אדניו כי יהוה אתו וכל אשר הוא עשה יהוה מצליח
בידו׃ וימצא יוסף חן בעיניו וישרת אתו ויפקדהו על
ביתו וכל יש לו נתן בידו׃ ויהי מאז הפקיד אתו בביתו
ועל כל אשר יש לו ויברך יהוה את בית המצרי בגלל
יוסף ויהי ברכת יהוה בכל אשר יש לו בבית ובשדה׃
ויעזב כל אשר לו ביד יוסף ולא ידע אתו מאומה
כי אם הלחם אשר הוא אוכל ויהי יוסף יפה תאר
ויפה מראה׃ ס׳ ויהי אחר הדברים האלה
ותשא אשת אדניו את עיניה אל יוסף ותאמר שכבה

הא שדרית גדיא הדין ואת לא
אשכחתהא׃ והוה כתלתות ירחיא
ואתחוא ליהודה למימר זניאת תמר
כלתך ואף הא מעדיא מזנותא
ואמר יהודה אפקוהא ותתוקד׃
היא מתפקא והיא שלחת לחמוהא
למימר לגבר דאלין דיליה מניה אנא
מעדיא ואמרת אשתמודע כען
דמן עזקתא ושושיפא וחוטרא
האלין׃ ואשתמודע יהודה ואמר
זכאה מני מעדיא ארי על כן לא
יהבתה לשלה ברי ולא אוסיף עוד
למדעה׃ והוה בעידן מילדה והא
תיומין במעהא׃ והוה במילדה ויהב
ידא ונסיבת חיתא וקטרת על ידיה
זהוריתא למימר דין נפק קדמאה׃
והוה כד אתיב ידיה והא נפק אחוהי
ואמרת מה תקוף סגי עלך למתקף
וקרא שמיה פרץ׃ ובתר כן נפק אחוהי
די על ידיה זהוריתא וקרא שמיה זרח׃
ויוסף אתחת למצרים וזבניה
פוטיפר רבא דפרעה רב קטוליא גבר
מצראה מידא דערבאי די אחתוהי
לתמן׃ והוה מימרא דיי בסעדיה דיוסף
והוה גבר מצלח והוה בבית רבוניה
מצראה׃ וחזא רבוניה ארי מימרא
דיי בסעדיה וכל דהוא עביד יי׳
מצלח בידיה׃ ואשכח יוסף רחמין
בעינוהי ושמיש יתיה ומניה על
ביתיה וכל דאית ליה מסר בידיה׃
והוה מעדן דמני יתיה בביתיה ועל
כל די אית ליה ובריך יי׳ ית בית
מצראה בדיל יוסף והות ברכתא
דיי בכל די אית ליה בביתא ובחקלא׃
ושבק כל די ליה בידא דיוסף ולא
ידע עמיה מדעם אלהין לחמא
דהוא אכיל והוה יוסף שפיר
בריוא ויאי בחזוא׃
והוה בתר פתגמיא האלין וזקפת
אתת רבוניה ית עינהא ביוסף ואמרת
שכוב עמי׃

כמשלש חדשים רובו של
ראשון ורובו של אחרון
והאמצעי שלם. ולשון משל
כהשלש החדשים כמו
וישלחתות. וישלוח ידם׳
וכן תרגם אונקלוס כתלתות
ירחין׃ הרה לזנונים שם
דבר מעוברת׃ כמו אשה הרה׳
וכן ברה כחמה׃ ותשרף׃
אמר אפרים מקשאה׃
משום ד׳ ... בתו של
שם היתה שהוא כהן
לפיכך דנוה בשריפה׃ היא
מוצאת לישרף׃ והיא שלחה
אל חמיה וגו׳ לא רצתה
להלבין פניו ולומר ממך
אני מעוברת אלא לאיש
אשר אלה לו. אמרה אם
יודה יודה מעצמו ואם
לאו ישרפוני ולא אלבין
פניו. מכאן אמרו נוח לו
לאדם שיפילוהו לכבשן
האש ואל ילבין פני חבירו
ברבים׃ הכר נא אין נא
אלא לשון בקשה הכר נא
בוראך ואל תאבד שלשה
נפשות׃ צדקה בדבריה
ממני היא מעוברת׳
ורבותינו דרשו שיצתה
בת קול ואמרה ממני ומאתי
יצאו הדברים. לפי שהיתה
צנועה בבית חמיה גזרתי
שיצאו ממנה מלכים
ומשבט יהודה גזרתי להעמיד
מלכים בישראל׃ כי על כן לא
נתתיה׃ כי בדין עשתה על
אשר לא נתתיה לשלה בני׃
ולא יסף. עוד לדעתה׳ יש אומרים לא
אוסיף. ויש אומרים לא פסק
בעת לדתה. וברבקה הוא
אומר וימלאו ימיה ללדת
להלן למלאים וכאן לחסרים׃
והנה תאומים מלא. ולהלן
תומם חסר. לפי שהאחד
רשע. אבל אלו שניהם
צדיקים׃ ויתן יד הוציא
האחד ידו לחוץ ולאחר

שקשרה על ידו השני
החזירה׃ פרצת׃ חזקת
עליך חוזק. אשר על ידו
השני ארבע ידות נכתב
כנגד ארבעה חטאים
שמעל עכן שיצא ממנו.
ויש אומ׳ כנגד ארבעה
דברים שלקח אדרת שנער
ושתי חתיכות כסף של
מאתים שקלים ולשון
זהב אחד׃ מיוחד רבה׃
ויקרא שמו זרח׃ על שם
זריחת מראית השני׃

ויוסף הורד. חוזר לענין ראשון אלא
שהפסיק בו כדי לסמוך ירידתו של יהודה
למכירתו של יוסף. לומר שבשבילו הורידוהו
מגדולתו. ועוד לסמוך מעשה אשתו
של פוטיפר למעשה תמר לומר לך
מה זו לשם שמים אף זו לשם שמים
שראתה באיצטרולוגין שלה שעתידה
להעמיד בנים ממנו ואינה יודעת אם
ממנה אם מבתה׃ כי יי׳ אתו שם שמים
שגור בפיו׃ וכל יש לו הרי לשון קצר
חסר אשר׃ ולא ידע אתו מאומה לא היה
נותן לבו לכלום׃ כי אם הלחם היא אשתו
אלא שדברה בלשון נקייה׃ ויהי יוסף׳

יפה תאר
ויפה מראה
כיון שראה
עצמו מושל
התחיל אוכל
ושותה ומסלסל
בשערו אמר
הקב״ה אביך
מתאבל ואתה
מסלסל בשערך
אני מגרה בך
את הדוב מיד
ותשא אשת
אדוניו וגו׳

ומבחוריכם לנזירים הא
האף אין זאת בני ישר
ישראל נאם יהוה ותו
ותשקו את הנזירים
יין ואת הנביאים צויתם
לאמר לא תנבאו׃ הנה
אנכי מעיק תחתיכם
כאשר תעיק העגלה
המלאה לה עמיר׃ ואבד
מנוס מקל וחזק לא יא
יאמץ כחו וגבור לא
ימלט נפשו׃ ותפש

טירה כל מקום שאין פרישה׳ ועד
על שם שהשיטור יסור להורדם׃
[illegible]
יכולים להכחיש אותן׃ ותשקו את
הנזיר׳ [illegible]
לא תנבאו׳ לעמוס׳ יצוה בן אמציה
כהן בית אל׳ חוזה לך ברח לך אל ארץ
יהודה׃ מעיק׳ תרגום של מעיק
תחתיכם׳ מתחנייתכם׃ תעיק עגלה
מכובד משא שעליה׃ וקל ברגליו
לא ימלט את נפשו׃ ערום ינוס
עטליליי מזוין׃ יתהכם ידעתי
ואהבתי׳

[illegible]